

ikke saa ganske let at give Erstatning. Men jeg har jo tidligere stillet et Forslag i den Retning paa Finansloven, hvilken Bevilling imidlertid blev mig nægtet, og jeg sagde igen i Gaar eller i Forgaaers, at jeg skulde være villig til at tage Spørgsmaalet op paa ny. Det skulde glæde mig, om jeg kunde faa Lejlighed til at give Erstatning for de Ulemper og Gener, der i Virkeligheden ikke kunne undgaaes, men over for hvilke man dog ikke godt kan paavise, at der er sket ligefrem Skade. Hertil skal jeg indstrænke mig.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgtreds): Maa jeg ikke gøre den Bemærkning over for den ærede Krigsminister, at naar den ærede Krigsminister har faaet indsendt Oplysninger, hvad der angaar Staden paa den ene Hømark, saa er det kun dette enkelte Tilfælde, hvor der er givet Erstatning, eller en ufuldstændig Erstatning. Men i alle de andre Tilfælde, i hvilke der har været rejst Spørgsmaal om Erstatning, har der ikke været givet nogen. Paa det ene Spørgsmaal, som jeg rettede til den ærede Krigsminister, fik jeg intet Svar, og det var det, om Ministeren mener, at de militære have Ret til at gaa ind i en fuldstændig indelukket Have; efter Cirkulæret, der er givet fra Ministeriet, have de ikke hidtil haft Ret dertil. Det maa ogsaa have været meddelt den ærede Krigsminister, at der er indsendt Strikvælse til Regimentet i Aalborg angaaende Havepørgsmaalet m. v.

Krigsministeren (Bahnsen): Hvad Havepørgsmaalet angaar, skal jeg naturligvis sige, at naar der er en Bestemmelse om, at man ikke maa komme ind i Haver, og de paagældende dog gaa derind, saa er det en Overtrædelse af Bestemmelsen, hvilket vist alle ville fastholde. Det er jeg ogsaa vis paa, at alle Regimentschefer ville fastholde; men der kommer her et andet Spørgsmaal frem: Hvad er Have og ikke Have? Jeg siger udtrykkelig dette, fordi jeg netop mindes, at det i den Strid, der var mellem det ærede Medlem for hans Haves Vedkommende, og det paagældende Regiment, paastodes, at det, det ærede Medlem kaldte „Have“, slet ikke var nogen Have.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgtreds): Over for den sidste Bemærkning af den ærede Krigsminister og over for den Mand, der har indsendt den Snderetning, skal jeg bemærke, at jeg vil bede den ærede Krigsminister sende en hvilken som helst Mand til at tage Skøn over, om det paa-

gældende Jordstykke skal kaldes Have eller ikke. Naar man har et fuldstændig indelukket Jordstykke og kun dyrker deri, hvad man kalder Havelager, Urter eller Røffensjager og ikke noget som helst andet, og naar man gaar derind ad en almindelig Daage, og naar Militæret desforuden gaar uden for ens Beboelseslejlighed inde i Haven, saa gad jeg nok spørge, om det er en Have eller ej. Det har det gjort ikke en, men flere Gange, og vedkommende Soldater have ogsaa gaaet over mine Jordbør og ødelagt ikke saa lidt — naar jeg endelig personlig skal drages ind i Spørgsmaalet. Det er for Resten ikke mig alene, det kommer fra, thi jeg skal gøre opmærksom paa, at den Forening, der er dannet for at beskytte Markfreden over for Militæret, er jeg ikke Medlem af, fordi jeg først to Gange har henvendt mig til Militæret i Aalborg, for at komme ud af det med det gode, og jeg har for to af de Herrens Vedkommende mødt Velvilje, og der er blevet taget Hensyn til mine Klager. Men det ser ud, som om der over for det Regiment, eller det Kompagni, som sidst har gæstet mig paa den omtalte Maade, skal blive Kamp, om de have Ret til at komme i Haver eller ikke.

Formanden (Høgskbro): Jeg kan kun beklage, at det ærede Medlem ikke har ført denne Sag frem som en særlig Forespørgsel. Saa havde det været lettere at faa Spørgsmaalet fuldt oplyst, end det kan ske her ved denne Sag, som kun meget middelbart berører det.

J. Sager: Jeg tillod mig ved første Behandling af Indkvarteringsloven at henpege paa det uheldige i, at der ikke leveres Tæpper til Militæret, naar det er i Kantonement, især under Efteraarmanøvrerne. Om det kan lade sig gøre under alle Forhold, skal jeg ikke udtale mig om. Det kan selvfølgelig lade sig gøre, men om det har saadanne Gener, at Krigsbestyrelsen maa modsætte sig det, vil jeg gerne bede den højtærede Krigsminister udtale sig om. For mig staar det saaledes, at det er noget absolut umuligt, det, der forlanges af Beboerne, at de skulle staffe Tæpper i tilstrækkelig Mængde til Mandstabet, undertiden til 40 à 50 Mand i en mindre Gaard, og det pludseligt, med 24 Limers Varsel eller maaste ikke en Gang det, det er fuldstændig umuligt, og selv om Tilfældet i Reglen ikke er saa grelt — skønt det er saaledes mange Gange — saa er det selv under normale Forhold, hvor Folk kun faa en mindre Belægning, dog ikke muligt at faa Tæpper at laane hos